

2018/2160(INI)

24.1.2019

LAUSUNTO

naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnalta

ulkoasiainvaliokunnalle

arabikevään jälkeisestä ajasta: Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen tulevaisuus
(2018/2160(INI))

Valmistelija: Maria Arena

PA_NonLeg

EHDOTUKSET

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pyytää asiasta vastaavaa ulkoasiainvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (Istanbulin yleissopimus),
- ottaa huomioon sukupuolten tasa-arvosta vuonna 2017 julkaistun Maailman talusfoorumien raportin ”The Global Gender Gap Report 2017”,
- ottaa huomioon kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen (CEDAW),
- ottaa huomioon Roomassa toukokuussa 2017 pidetyssä Välimeren unionin parlamentaarisen edustajakokouksen 13. täysistunnossa hyväksytyt naisten oikeuksien komitean suosituksen naisten osallistumisesta johtotehtäviin ja päätöksentekoon sekä siihen liittyvistä haasteista ja näkymistä,
- ottaa huomioon Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman syyskuulta 1995 ja kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin (Kairon konferenssi) toimintaohjelman syyskuulta 1994 sekä niiden tarkistuskonferenssien tulokset,
- ottaa huomioon kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman ja erityisesti kestävän kehityksen tavoitteet 1, 4, 5, 8, 10 ja 13,
- ottaa huomioon Dohassa Qatarissa 26. marraskuuta–8. joulukuuta 2012 järjestetyn ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten 18. konferenssin (COP 18) ja sen päätöksen edistää sukupuolten tasa-arvoa ja parantaa naisten osallistumista UNFCCC:n neuvotteluihin ja osapuolten edustamiseen puitesopimuksen tai Kioton pöytäkirjan nojalla perustetuissa elimissä (päätös 23/CP.18),
- ottaa huomioon UNFCCC:n osapuolten 21. konferenssin (COP 21), joka järjestettiin Pariisissa Ranskassa 30. marraskuuta–12. joulukuuta 2015,
- ottaa huomioon UNFCCC:n osapuolten 22. konferenssin (COP 22), joka järjestettiin Marrakechissa Marokossa 7.–18. marraskuuta 2016, sekä sen sukupuolten tasa-arvoa ja ilmastonmuutosta koskevan päätöksen, jolla jatketaan Liman toimintaohjelmaa sukupuolten tasa-arvosta (päätös 21/CP.22),
- ottaa huomioon EU:n toimintasuunnitelman 2016–2020 sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi (GAP II),
- ottaa huomioon asiakirjan Strateginen sitoutuminen sukupuolten tasa-arvon edistämiseen vuosina 2016–2019,
- A. ottaa huomioon, että vuoden 2011 arabimaiden kansannousujen seurauksena vanhat rakenteet murtuivat ja syntyi kansalaisvaikuttamisen aalto, jossa naiset ovat tärkeitä toimijoita; ottaa huomioon, että tämä siirtymä ei ole vielä kuitenkaan johtanut siihen,

että naiset osallistuisivat yhä enemmän sellaisten politiikkojen, lakien ja oikeuksien muotoilemiseen, jotka määräävät heidän vaikutusvaltansa omissa yhteiskunnissaan;

- B. ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi maailmanlaajuisesti saavutetusta edistyksestä huolimatta Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen naiset ovat edelleen aliedustettuina kaikilla elämäntiloilla, erityisesti työelämässä sekä talouselämässä ja politiikassa;
- C. toteaa, että monet tytöt pakotetaan edelleen varhaisavioliittoon ja että he keskeyttävät koulunkäynnin eivätkä pysty hyödyntämään täysimääräisesti ansaitsemismahdollisuuksiaan Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueella; toteaa, että naisten sukuelinten silpominen on joissakin Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maissa edelleen laajalle levinnyt käytäntö;
- D. ottaa huomioon, että sukupuoleen perustuvan väkivallan ja erityisesti seksuaalisen häirinnän uhrien syyllistäminen on edelleen huolestuttavan yleistä; ottaa huomioon, että viranomaiset ja muut instituutiot eivät usein tuomitse tällaisia tekoja;
- E. ottaa huomioon, että lait eivät ole lainkaan yhtenäisiä koko alueella, mutta useimmissa maissa samaa sukupuolta olevien aikuisten vapaaseen tahtoon perustuvia kahdenkeskisiä sukupuolisuhteita pidetään rikoksena;
- F. ottaa huomioon, että naispuolisilla ihmisoikeuksien puolustajilla on ollut keskeinen rooli aktiivisina muutosvoimina alueella ja että he ovat kannattaneet lainsäädännön muutoksia toimintapolitiikkoihin, jotka edelleen institutionalisoivat syrjinnän; ottaa huomioon, että naispuoliset ihmisoikeuksien puolustajat ja hlbt-ihmisten oikeuksien puolustajat Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueella ja sen ulkopuolella kyseenalaistavat ja haastavat rohkeasti yhteiskunnallisia normeja ja kohtaavat samalla monenlaisia esteitä, joihin kuuluvat uhkailu, ahdistelu, herjaus, leimautuminen, sosiaalinen painostus, pidätys, kidutus, vankeus, matkustuskiellot, sieppaukset ja muut väkivallanteot;
- G. toteaa, että UNFCCC:n osapuolet päättivät COP 18 -konferenssissa hyväksyä tavoitteen, joka koskee sukupuolten tasapuolisen edustuksen saavuttamista puitesopimuksen ja Kiiton pöytäkirjan mukaisesti perustetuissa elimissä, jotta lisätään naisten osallistumista ja varmistetaan tehokkaampi ilmastonmuutospolitiikka, jossa tarkastellaan oikeudenmukaisesti naisten ja miesten tarpeita, ja seurata edistystä kohti sukupuolten tasapuolisen edustuksen tavoitteen saavuttamista edistettäessä sukupuolinäkökulman huomioon ottavaa ilmastopolitiikkaa (päätös 23/CP.18);
- H. toteaa, että UNFCCC:n osapuolten COP 20 -konferenssissa päätöksellä 18/CP.20 hyväksytty Liman toimintaohjelma sukupuolten tasa-arvosta lisää painetta parantaa sukupuolten tasa-arvoa osapuolten edustuksessa ja edistää sukupuolinäkökulman huomioon ottamista ilmastonmuutospolitiikan kehittämisessä ja toteuttamisessa;
- I. toteaa, että COP 21 -konferenssissa hyväksytyssä Pariisin sopimuksessa vahvistetaan, että sukupuolitietoiset ilmastotoimet on sisällytettävä sopimuksen täytäntöönpanon kaikkiin näkökohtiin;

1. pitää valitettavana, että naisten asema ei ole parantunut ja on jopa taantunut¹ useimmissa arabikevään maissa, vaikka näiden maiden naiset olivat osa arabikevääseen johtaneiden tapahtumien muutosvoimia ja heillä on ollut aktiivinen rooli demokratialiikhehdinnässä sekä sosiaalisten, poliittisten ja kansalaisyhteisöjen edistämässä; panee kuitenkin merkille, että joissakin Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maissa on tämän liikehdinnän jälkeen toteutettu sukupuolten tasa-arvoa edistäviä lainsäädäntöuudistuksia, mutta ne eivät ole kuitenkaan herättäneet kaikilta osin vastakaikua, koska sopiviin tietoisuutta lisääviin välineisiin ei ole investoitu;
2. korostaa, että naisten osallistuminen Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maiden julkiseen elämään ja heidän voimaannuttamisensa politiikan, talouden ja kulttuurin alalla on ratkaisevan tärkeää vakauden, rauhan ja taloudellisen vaurauden edistämiseksi pitkällä aikavälillä; korostaa, että niissä maissa, joissa arabikevät on johtanut jatkuvaan konfliktiin, naisten osallistuminen rauhanprosessiin ja sovitteluun on olennaisen tärkeää väkivallattoman yhteiskunnan palauttamiseksi; katsoo, että naisten pääsy koulutukseen kansalaisyhteiskunnan järjestöjen tuella ja sukupuolten tasa-arvo ovat olennaisen tärkeitä tämän saavuttamiseksi;
3. toteaa, että naisten ja tyttöjen pääsy koulutukseen on olennaisen tärkeää heidän roolinsa kasvattamiseksi kaikilla näillä aloilla; katsoo, että naisten oikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa edistävät kansalaisyhteiskunnan järjestöt voivat myötävaikuttaa naisten voimaannuttamiseen Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maissa; kehottaa unionia tukemaan enemmän näitä kansalaisyhteiskunnan järjestöjä alueella jo aiemmin menestyneiden erilaisten aloitteiden pohjalta;
4. korostaa, että arabikeväästä huolimatta esteet, kuten syrjivät lait ja instituutiot, rajoittavat edelleen naisten mahdollisuuksia osallistua politiikkaan, asettua ehdolle tai täyttää taloudelliset ja sosiaaliset tarpeensa;
5. toteaa, että joissakin maissa on miljoonia pakolaisia, joista suurin osa on köyhyydessä eläviä naisia ja lapsia, mikä lisää perheväkivaltaa, naisten ja tyttöjen hyväksikäyttöä prostituutiota varten, lasten pakkoavioliittoja ja lapsityövoiman käyttöä yhteisössä;
6. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa tehostamaan pyrkimyksiään vaihtaa parhaita käytäntöjä, kun on kyse naisten asemasta julkisessa elämässä;
7. kehottaa Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maita panemaan täytäntöön Pekingin toimintaohjelman toimenpiteet, jotka koskevat naisten pääsyä koulutukseen ja terveydenhoidon saatavuutta keskeisenä ihmisoikeutena, joka kattaa vapaaehtoisen perhesuunnittelun sekä seksuaali- ja lisääntymisterveyden hoidon ja niihin liittyvät oikeudet, kuten ilmaisten ehkäisyvälineiden, raskaudenkeskeytyksen sekä tyttöjen ja poikien sukupuoli- ja parisuhdekasvatuksen saatavuuden;
8. kehottaa kaikkia Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maita ratifioimaan kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen ja poistamaan kaikki sitä koskevat nykyiset varaumat; kehottaa Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maita myös toteuttamaan asianmukaisia toimia sukupuolten tasa-arvon vahvistamiseksi

---

¹ Esfandiari, H. ja Heideman, K., The role and status of women after the Arab uprisings, IEMed Mediterranean Yearbook 2015, s. 303–306.

yhteiskunnassa esimerkiksi hyväksymällä yhteistyössä naisten oikeuksien järjestöjen ja muiden kansalaisyhteiskunnan toimijoiden kanssa kansallisia toimintasuunnitelmia, joihin sisältyy tehokkaita sukupuolten tasa-arvoa edistäviä toimenpiteitä;

9. korostaa, että sukupuolten tasa-arvo ja naisten osallistuminen julkiseen elämään ovat keskeisiä tekijöitä demokratian edistämiseksi ja rauhanomaisemman ja paremmin toimivan yhteiskunnan lujittamiseksi;
10. kehottaa Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maita uudistamaan henkilöoikeudellista asemaa koskevaa lainsäädäntöään, jotta voidaan kumota naisia koskeva syrjivä lainsäädäntö, kuten perintö- ja avioliittolainsäädäntö, lujittaa naisten osallistumista julkiseen elämään, myös politiikkaan, ja torjua kaikenlaista naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ratifioimalla Istanbulin yleissopimus;
11. kehottaa Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maiden hallituksia ja parlamentteja toteuttamaan toimia, joilla edistetään naisten tehokasta osallistumista politiikkaan kaikilla tasoilla, hallituksen sekä kansallisten, alueellisten ja paikallisten parlamenttien tasolla ja kansainvälisissä järjestöissä, kuten Yhdistyneissä kansakunnissa; kehottaa tässä yhteydessä tehostamaan parhaiden käytäntöjen vaihtoa sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi vahvistamalla kansainvälistä yhteistyötä YK:n tasa-arvojärjestön, Parlamenttien välisen liiton tai Välimeren unionin parlamentaarisen edustajakokouksen naisten oikeuksien komitean kanssa;
12. kehottaa Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maita osallistumaan aktiivisesti kaikenlaisen naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntaan; kehottaa niitä allekirjoittamaan ja ratifioimaan Istanbulin yleissopimuksen, jonka avulla voidaan torjua naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa, perheväkivalta ja naisten sukuelinten silpominen mukaan luettuina; kehottaa erityisesti niitä maita, jotka eivät ole vielä sitä tehneet, tarkistamaan lainsäädäntöään lisäämällä siihen sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja kunniamurhia koskevat sanamuodot ja säätämällä tällaisilla teoilla uhkailun rangaistavaksi ja määräämällä kaikista tällaisista rikoksista ankarampia rangaistuksia;
13. panee merkille, että naispuolisilla ihmisoikeuksien puolustajilla on ollut tärkeä rooli alueella viime aikoina aikaan saaduissa lainsäädännön muutoksissa, esimerkkinä Tunisiassa naisiin kohdistuvasta väkivallasta hiljattain annettu laki, jonka nojalla naiset voivat saada kiireellisiä ja pitkän aikavälin suojelumääräyksiä (lähestymiskieltoja) väärinkäyttäjiä vastaan, osittaisten parannusten sisällyttäminen vuoden 2008 perheväkivaltalakiin Jordaniassa ja raiskausavioliittolakien kumoaminen Tunisiassa, Jordaniassa ja Libanonissa; panee kuitenkin merkille, että alueella tarvitaan rakenneuudistuksia, jotta taataan, että kaikki naiset voivat elää vapaasti ilman syrjintää ja väkivaltaa;
14. muistuttaa, että kaupunki- ja maaseutualueiden välillä on merkittäviä taloudellisia ja sosiaalisia eroja, joiden vuoksi naisilta puuttuu usein riippumattomuuteen tarvittavat välttämättömät resurssit; pyytää sen vuoksi, että hallinnon hajautusprosessia ja Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen toimintamahdollisuuksia vahvistetaan kehittämällä paikallista itsehallintoa; kehottaa unionia tukemaan enemmän alueen kansalaisyhteiskuntaa aiemmin menestyneiden erilaisten aloitteiden pohjalta;

15. suhtautuu myönteisesti Välimeren unionin sihteeristön laatimiin ohjelmiin, kuten Med4Jobs-ohjelmaan, jolla edistetään nuorten ja naisten työllistettävyyttä Välimeren maissa; kehottaa Välimeren unionin jäsenvaltioita valtuuttamaan sihteeristönsä keskittämään työnsä Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maiden taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen kehitykseen, jotta voidaan tukea niiden siirtymäprosessin vahvistamista ja keskittyä erityisesti naisiin ja tyttöihin;
16. korostaa, että on tärkeää sisällyttää sukupuolinäkökulma osaksi Välimeren unionin hankkeiden käsittelyä ja hyväksymistä, jotta niillä voidaan edistää tehokkaasti naisten taloudellista, sosiaalista ja poliittista voimaannuttamista alueella;
17. muistuttaa myös maatalouden merkityksestä Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maiden talouksille; korostaa ilmastonmuutoksen suoraa vaikutusta maataloussektoriin ja erityisesti naisiin; kehottaa kaikkia valtioita noudattamaan sitoumuksia, joita ne tekivät naisten asemaa käsittelevän YK:n toimikunnan 62. istunnon loppupäätelmissä ja jotka koskevat ratkaistavia ongelmia ja mahdollisuuksia, joiden avulla voidaan saavuttaa sukupuolten tasa-arvo, voimaannuttaa naisia ja tyttöjä maaseutualueilla ja ottaa mukaan maaseutuyhteisöt samalla kun otetaan huomioon sukupuolinäkökohdat niiden ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevissa strategioissa;
18. korostaa, että naiset voivat olla vahvoja toimijoita rauhan edistämässä ja rakentamisessa, konfliktien ratkaisussa ja vakautusprosesseissa, ja korostaa naisten elintärkeää roolia radikalisoitumisen ennaltaehkäisyssä sekä väkivaltaisten ääriliikkeiden ja terrorismin torjumisessa; muistuttaa, että naisten osallistuminen strategian suunnitteluun ja täytäntöönpanoon päätöksentekoprosessin kaikilla tasoilla edistää politiikkatoimien ja ohjelmien tehokkuutta ja kestävyttä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen naisia ja järjestöjä, jotka puolustavat ja edistävät heidän oikeuksiaan; korostaa, että konfliktiin liittyvän seksuaalisen väkivallan uhreiksi joutuneiden naisten on saatava helposti oikeussuojaa ja voitava hyödyntää siirtymäkauden oikeusjärjestelyjä;
19. toteaa, että sukupuolten tasa-arvo vauhdittaa kestävä kehitystä ja ilmastonmuutoksen asettamien haasteiden hallintaa; painottaa, että naiset eivät ole vain uhreja vaan myös voimakkaita muutoksen aikaansaajia, jotka voivat tasapuolisen osallistumisen pohjalta laatia ja toteuttaa tehokkaita ilmastostrategioita ja/tai ratkaisuja ilmastonmuutokseen sopeutumiseen ja sen hillitsemiseen ja voivat kehittää kykyä selviytyä ilmastonmuutoksesta, koska heillä on kokemusta ja käytännön osaamista eri aloilta, jotka vaihtelevat maa- ja metsätaloudesta ja kalastuksesta energiainfrastruktuureihin ja kestäviin kaupunkeihin;
20. kehottaa Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen maita noudattamaan UNFCCC:n päätöstä 23/CP.18, jossa vahvistetaan tavoite saavuttaa sukupuolten tasapuolinen edustus puitesopimuksen ja Kioton pöytäkirjan mukaisesti perustetuissa elimissä, jotta lisätään naisten osallistumista ja varmistetaan tehokkaampi ilmastonmuutospolitiikka, jossa tarkastellaan yhtäläisesti naisten ja miesten tarpeita, ja jotta pysytään ajan tasalla edistyksestä kohti sukupuolten tasapuolista edustusta koskevan tavoitteen saavuttamista edistettäessä sukupuolinäkökulman huomioon ottavaa ilmastopolitiikkaa;
21. palauttaa mieliin UNFCCC:n sukupuolten tasa-arvoa ja ilmastonmuutosta koskevan päätöksen 21/CP.22, jossa kehoitetaan osapuolia nimittämään kansallinen tasa-

arvoasioiden yhteyshenkilö ja tukemaan häntä ilmastopolitiikkaa koskevissa neuvotteluissa, täytäntöönpanossa ja seurannassa;

22. muistuttaa, että asiakirjassa Strateginen sitoutuminen sukupuolten tasa-arvon edistämiseen vuosina 2016–2019 asetetaan sukupuolten tasa-arvo yhdeksi EU:n ulkopolitiikan painopisteistä; kehottaa näin ollen komissiota pitämään sanansa ja asettamaan etusijalle sukupuolten tasa-arvoa edistävät toimet, tarvittavat varat mukaan luettuina;
23. on huolissaan julkisen terveydenhuollon palvelujen saatavuutta ja erityisesti seksuaali- ja lisääntymisterveyttä ja -oikeuksia koskevista rajoituksista erityisesti maaseudulla asuvien naisten ja tyttöjen osalta;
24. palauttaa EU:n edustustojen mieliin sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen tärkeyden poliittisessa vuoropuhelussa ja eri alojen toimintapoliittisessa vuoropuhelussa;
25. osoittaa kunnioitustaan kaikille naisille ja hlbt-ihmisten oikeuksien puolustajille, jotka pyrkivät lopettamaan kaiken epäoikeudenmukaisen ja syrjivän kohtelun, sekä niille, jotka ovat vaikeuksistaan huolimatta puolustaneet ihmisoikeuksia; kehottaa Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan alueen hallituksia ottamaan kiireesti käyttöön tarvittavat mekanismit kaikenlaisen naysiin ja hlbt-ihmisten oikeuksien puolustajiin kohdistuvan väkivallan, myös häirinnän, torjumiseksi;
26. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa varmistamaan tuen naisten ja hlbt-ihmisten oikeuksien puolustajille ja jatkamaan ihmisoikeuksien puolustajia koskevien EU:n suuntaviivojen täytäntöönpanon tehostamista siten, että ne käyttävät täysimääräisesti kaikkia käytettävissään olevia keinoja; korostaa, että EU:n edustustojen on asetettava etusijalle tuki suurimmassa vaarassa oleville ihmisoikeuksien puolustajille demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen paikallisissa ehdotuspyynnöissä siten, että ne johtavat tehokkaaseen ja kohdennettuun tukeen;
27. muistuttaa Välimeren unionin parlamentaarisen edustajakokouksen kehotuksesta edistää sukupuolten välisiä kuiluja koskevaa Euro–Välimeri-alueen hanketta, johon pitäisi sisällyttää analyysi naisedustajien osuudesta kansallisissa ja alueellisissa parlamenteissa sekä paikallisissa elimissä; katsoo, että Välimeren unionin parlamentaarisen edustajakokouksen naisten oikeuksien komitealle ja Euroopan parlamentin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnalle olisi annettava vuosittain tietoja sukupuolten eriarvoisuutta koskevista indikaattoreista Euro–Välimeri-alueella.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	23.1.2019
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 21 -: 7 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Beatriz Becerra Basterrechea, Heinz K. Becker, Malin Björk, Viliija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Arne Gericke, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Angelika Niebler, Maria Noichl, Marijana Petir, Pina Picierno, João Pimenta Lopes, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Michaela Šojdrová, Ernest Urtegas, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Eleonora Forenza, Julie Girling, Livia Járóka, Dubravka Šuica, Mylène Troszczynski, Julie Ward
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Jean Lambert

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

21	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea
GUE/NGL	Malin Björk, Eleonora Forenza, João Pimenta Lopes
PPE	Heinz K. Becker, Anna Maria Corazza Bildt, Julie Girling, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Dubravka Šuica
S&D	Vilija Blinkevičiūtė, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Maria Noichl, Pina Picierno, Liliana Rodrigues, Julie Ward
VERTS/ALE	Jean Lambert, Terry Reintke, Ernest Urtasun

7	-
ECR	Arne Gericke, Jadwiga Wiśniewska
ENF	Mylène Troszczynski
PPE	Angelika Niebler, Marijana Petir, Michaela Šojdrová, Anna Záborská

0	0

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää